

Всѣки образъ, снеманъ въ телевизионния апаратъ, се раздѣля на 441 реда, а всѣки редъ на отдѣлни точки, които възлизатъ общо на 200,000. Всѣка точка дава отдѣлно трептение на електрически токъ. Колкото по-голѣмъ е броятъ на редицитѣ и на точкитѣ, на които е раздѣленъ образътъ, толкова предаването е по-ясно. За да се предаватъ на разстояние трептенията на електрическия токъ, който се получава отъ отдѣлнитѣ точки на образа, необходими сж много сложни усилватели. Една такава усилвателна инсталация съдържало около 200 радио-лампи.

Кабина за телевизия съ телефонъ.

Когато се правятъ телевизионни снимки, свѣтлината играе много голѣма роля. Най-добра свѣтлина въ случая е слънчевата. Въ ателиетата тая свѣтлина може да се постигне изкуствено чрезъ много силни прожектори. Отначало нуждата отъ много силно освѣтление бѣ голѣма прѣчка въ телевизията. Сега чувствителността на снимачната телевизионна апаратура е толкова много повишена, че може да се сравнява съ тази на филма. Снетитѣ образи могатъ да се предаватъ на далечно разстояние, както съ жици, така и безъ жици. По жици може да се предава на много по-далечно разстояние, отколкото по въздуха.

На телевизионната изложба въ София сценитѣ,